

Sygn. akt IIK 175/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Barczak

Protokolant: Anna Joskowska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. J. R.

po rozpoznaniu w dniach 15 i 20 stycznia, 3 marca, 9, 15, 21 kwietnia, 10 czerwca 2015 roku

sprawy

1. **W. K.**

urodz. (...) w P.

syna L. i I. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i innych miejsc kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, poprzez wielokrotne nabywanie alkoholu etylowego bez odpowiednich oznaczeń skarbowych a także papierosów bez odpowiednich oznaczeń skarbowych, a następnie ich sprzedaży z przeznaczeniem do konsumpcji oraz dalszej dystrybucji;

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 258 § 3 k.k.

II. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i innych miejsc kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie przewoził a także pomagał w ukryciu i zbyciu w celu dalszego wprowadzenia do obrotu uzyskany za pomocą czynu zabronionego alkohol etylowy – spirytus w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 42.557,20 zł oraz wyrobów tytoniowych bez odpowiednich oznaczeń skarbowych w ilości nie mniejszej niż 18.140 (osiemnaście tysięcy sto czterdzieści) paczek papierosów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 254.517,00 zł;

- tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. **J. W.**

urodz. (...) w K.

syna S. i A. z domu C.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i innych miejsc brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. K. a następnie w okresie od (...) r. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, poprzez wielokrotne nabywanie alkoholu etylowego bez odpowiednich oznaczeń skarbowych a także papierosów bez odpowiednich oznaczeń skarbowych, a następnie ich sprzedaży z przeznaczeniem do konsumpcji oraz dalszej dystrybucji;

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 258 § 3 k.k.

IV. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i innych miejsc brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. K. a następnie kierowanej przez siebie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie przewoził a także pomagał w ukryciu i zbyciu w celu dalszego wprowadzenia do obrotu uzyskany za pomocą czynu zabronionego alkohol etylowy – spirytus w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 41.869,00 zł oraz wyrobów tytoniowych bez odpowiednich oznaczeń skarbowych w ilości nie mniejszej niż 32.640 (trzydzieści dwa tysiące 640) paczek papierosów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 457.961,00 zł;

- tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

V. w okresie od (...) r. na trasie K.-Z.-A. oraz na innych trasach na terenie województwa (...) i (...) w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru co najmniej 34 krotnie kierował samochodem M. (...) o nr rej. (...) i V. (...) o nr rej. (...) wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w K. w sprawie (...) zakazowi kierowania pojazdami mechanicznymi;

- tj. o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. **M. Ś.**

urodz. (...) w K.

syna J. i J. z domu O.

oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...) i innych miejsc brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. K. a następnie w okresie od

(...) r. kierowanej przez J. W. mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych poprzez wielokrotne nabywanie alkoholu etylowego bez odpowiednich oznaczeń skarbowych a także poprzez wielokrotne nabywanie papierosów bez odpowiednich oznaczeń skarbowych, a następnie ich sprzedaży z przeznaczeniem do konsumpcji oraz dalszej dystrybucji;

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

VII. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...) w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie nabył od J. W. w celu dalszego wprowadzenia do obrotu uzyskane za pomocą czynu zabronionego wyroby tytoniowe różnych marek bez odpowiednich oznaczeń skarbowych w ilości nie mniejszej niż 1070 (tysiąc siedemdziesiąt) paczek papierosów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 15.013,00 zł;

- tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

4. *T. N.*

urodz. (...) w G.

syna E. i T. z domu W.

oskarżonego o to, że:

VIII. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...) i innych miejsc brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. K. a następnie w okresie od (...) r. kierowanej przez J. W. mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, poprzez wielokrotne nabywanie papierosów bez odpowiednich oznaczeń skarbowych, a następnie ich sprzedaży z przeznaczeniem do konsumpcji oraz dalszej dystrybucji;

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

IX. w okresie od (...) r. na terenie województwa (...) w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie nabył od J. W. w celu dalszego wprowadzenia do obrotu uzyskane za pomocą czynu zabronionego wyroby tytoniowe różnych marek bez odpowiednich oznaczeń skarbowych w ilości nie mniejszej niż 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) paczek papierosów narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 175.384,00 zł;

- tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

ORZEKA:

I. oskarżonego W. K. uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 1. aktu oskarżenia,

II. oskarżonego W. K. w ramach zarzuconego mu w pkt 2. czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i w innych miejscach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w ramach z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wielokrotnie nabywał, przewoził, jak również pomagał w ukryciu i zbywał w celu dalszego wprowadzenia do obrotu wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 k.k.s. w postaci spirytusu w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 41.514 zł. oraz wyrobów tytoniowych nieoznaczonych znakami skarbowymi akcyzy, sprowadzonych z zagranicy bez ich przedstawienia organowi celnemu, jak również wytworzonych na terenie Polski, w ilości nie mniejszej niż 18.140 paczek, narażając w ten sposób na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 254.517,00 zł., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po uiszczeniu 120 stawek dziennych grzywny, orzeczonej za popełnienie umyślnego przestępstwa skarbowego tego samego rodzaju, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 4 k.k.s. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. i 38 § 1 pkt 2 k.k.s. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 100 (sto) zł.

III. oskarżonego J. W. uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 3. aktu oskarżenia,

IV. oskarżonego J. W. w ramach zarzuconego mu w pkt 4. aktu oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i w innych miejscach, działając do dnia (...) r. wspólnie i w porozumieniu z W. K., a ponadto z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w ramach z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wielokrotnie nabywał, przewoził, jak również

pomagał w ukryciu i zbywał w celu dalszego wprowadzenia do obrotu wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 k.k.s. w postaci spirytusu w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 41.514 zł. oraz wyrobów tytoniowych nieoznaczonych znakami skarbowymi akcyzy, sprowadzonych z zagranicy bez ich przedstawienia organowi celnemu, jak również wytworzonych na terenie Polski, w ilości nie mniejszej niż 18.140 paczek, narażając w ten sposób na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 254.517 zł., czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. i 38 § 1 pkt 2 k.k.s. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 100 (sto) zł.;

V. oskarżonego J. W. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 5. aktu oskarżenia;

VI. oskarżonego M. Ś. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 6. aktu oskarżenia;

VII. oskarżonego M. Ś. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 7. aktu oskarżenia, który kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 60 (sześćdziesiąt) zł.;

VIII. oskarżonego T. N. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 8. aktu oskarżenia;

IX. oskarżonego T. N. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 9., który kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 60 (sześćdziesiąt) zł.;

X. na podstawie art. 32 § 1, 2 i 3 k.k.s. orzeka względem oskarżonych W. K. i J. W. solidarnie środek karny ściągnięcia równowartości przypadku przedmiotów w wysokości 112.440 zł (sto dwanaście tysięcy czterysta czterdzieści zł.); wobec M. Ś. orzeka tenże środek w wysokości 6.420 zł. (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia), zaś wobec T. N. w wysokości 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy zł.);

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. W. okres zatrzymania w dniu (...) r. oraz okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia (...) r.;

XII. na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 300 l. spirytusu (Drz 485/14, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego II w Ł., (...)) (...) oraz 4 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy (Drz 486/14, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KPP w Z.);

XIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2015.615) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 1080 zł (powiększoną o należny podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony oskarżonego W. K.;

XIV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 175/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. K. w ostatnim okresie nie miał stałego miejsca zamieszkania, jednakże mieszkał w K. a bardzo często przebywał w miejscowościach R. i M.. Oskarżony J. W. na stałe zamieszkiwał w K.. Tamże na stałe zamieszkiwał M. Ś. a oskarżony T. N. na stałe mieszkał w G..

Oskarżeni W. K. i J. W. znali się od dawna i utrzymywali kontakty związane w szczególności z prowadzoną działalnością przestępczą, polegającą na nielegalnym handlu wyrobami akcyzowymi, za co byli w przeszłości wielokrotnie karani.

Od (...) r. w ramach prowadzonej wspólnie i w porozumieniu działalności oskarżeni W. K. i J. W. dokonywali wielokrotnie w okolicy S., E., O. i G. zakupu od nieustalonych osób (w tym mężczyzny określanego jako (...)) papierosów różnych marek, nieposiadających polskich oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy, pochodzących z przemytu przez wschodnią granicę Polski, po czym papierosy te przewozili i zbywali dla nieustalonych osób przebywających w okolicach A.. Zakupem papierosów zajmował się w szczególności W. K., który w tym celu wielokrotnie wyjeżdżał w opisanym celu min. w okolice E. i G., gdzie miał znanych sobie dostawców, z którymi utrzymywał kontakty telefoniczne. (analiza kryminalna z zakresu połączeń telefonicznych i logowania, k. 2603 o. i nast., wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 2947 – 2948, k. 1896).

Nabyte wyroby akcyzowe W. K. wraz z J. W., najczęściej wspólnie, jak również przy pomocy P. K., poruszając się jednym, bądź dwoma samochodami, przewozili min. w okolice Ł. i A., gdzie J. W. posiadał stałych odbiorców (nieustalonych co do tożsamości), określanych min. jako (...), (...) i (...), z którymi nawiązywał w razie potrzeby kontakty telefoniczne. Odbiorcy wyrobów akcyzowych posiadali również powiązania z działającą w tej okolicy nielegalną wytwórnią wyrobów akcyzowych, wobec czego sami wielokrotnie sprzedawali oskarżonym wytworzone tam podrabiane („robione”) papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy w opakowaniach pojedynczych (paczkach i pakietach), jak i tzw. „piórnikach” lub „pizzach”, czyli dużych opakowaniach zbiorczych oraz nielegalny spirytus, określany przez oskarżonych w slangu min. jako „woda”, „sok”, „nektar”, względnie „miód”. W takich przypadkach dochodziło do rozliczeń na zasadzie częściowego skompensowania wzajemnych należności.

Spirytus ten uzyskiwany był w wyniku procesu odkażania produktów o charakterze przemysłowym, zawierających alkohol etylowy i skażonych benzoesanem denatonium (tzw. bitrexem), poprzez oddziaływanie odkażającym środkiem chemicznym w postaci podchlorynu sodu (opinia z badań przeprowadzonych przez (...) Laboratorium (...), Izby Celnej w W. (k. 2563 – 2579).

Oskarżeni W. K. i J. W. łącznie dopuścili się nabycia, przewozu i zbycia papierosów w ilości nie mniejszej niż 18.140 paczek (narażając na uszczuplenie należność publicznoprawną postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 254.517,00 zł.) jak również spirytusu w ilości nie mniejszej niż 900 l. (narażając na uszczuplenie należność publicznoprawną w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 41.514 zł.).

W okresie (...) analiza logowań telefonów komórkowych użytkowanych przez oskarżonych wskazuje, że J. W. wyjeżdżał w rejon Ł. i A. 34 razy a W. K. 9 razy, przy czym w większości przypadków W. K. był tam równocześnie ze współoskarżonym, przy czym nie zawsze jechali razem. Kontakty telefoniczne z osobami z rejonu Ł. nawiązywał jedynie J. W. (analiza, k. 2603 i nast.).

Pozyskane papierosy bez akcyzy, jak i spirytus oskarżeni zbywali innym osobom, czym w szczególności zajmował się J. W.. Posiadał on sieć odbiorców, z którymi umawiał się telefonicznie na dostarczenie określonej ilości towaru, który dowoził następnie bezpośrednio do miejsca zamieszkania, względnie w inne umówione miejsca (analiza kryminalna, k. 2616).

W części dostawy miały charakter detaliczny, na użytek własny nabywców, w części zaś służyły zaopatrywaniu osób zajmujących się dalszą dystrybucją, wśród których znajdowali się oskarżeni T. N. i M. Ś.. Obaj wymienieni wielokrotnie kontaktowali się telefonicznie z oskarżonym J. W. w sprawie dostarczenia wyrobów akcyzowych, posługując się w rozmowach charakterystycznym slangiem.

Oskarżony T. N. korzystał w tym okresie z telefonów o nr (...) i (...), zaś M. Ś. z telefonu nr (...). W przypadku pierwszego z wymienionych dostawy następowały do domu przy ul. (...) w G., gdzie mieszka ojciec oskarżonego - E. N., który (co wynika z utrwalonych rozmów telefonicznych) był zorientowany w procedurze i udzielał oskarżonemu pomocy, min. poprzez wypłacanie umówionych kwot pieniędzy J. W. za dostawy. Z kolei M. Ś. umawiał dostawy w stałym, ustalonym miejscu, niedaleko swojego domu, względnie w innych jeszcze miejscach na terenie K..

W tych okolicznościach T. N. nabył od J. W. nie mniej niż 1.250 pakietów (12.500 paczek) papierosów różnych marek (narażając na uszczuplenie należność publicznoprawną postaci podatku akcyzowego w kwocie 175.384,00 zł.), zaś M. Ś. nabył nie mniej niż 107 pakietów (1.070 paczek) papierosów różnych marek (narażając na uszczuplenie należność publicznoprawną postaci podatku akcyzowego w kwocie 15.013,00 zł.).

Do dokonywania przewozów wyrobów akcyzowych oskarżeni J. W. i W. K. wykorzystywali samochód marki V. (...), stanowiący własność W. K., z którego korzystał J. W.. Na potrzeby przejazdów oskarżony zakładał do niego tablice rejestracyjne pochodzące z innego pojazdu. Ponadto J. W. stale korzystał z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), jak również posiadał samochód osobowy V. (...).

W okresie objętym zarzutami J. W. posługiwał się telefonami komórkowymi o nr kart SIM (...), (...), (...), (...); W. K. (...) (raport z analizy kryminalnej, k. 2583 o.)

W dniu (...) r. W. K. udał się do E. po zakup papierosów. Następnie w dniu (...) r. J. W. w rozmowach telefonicznych z mężczyznami określanymi jako (...) i (...) i (...) uzgodnił załatwienie dla siebie „sześciu metrów nektaru”, co w slangu oznaczało 600 l. spirytusu, jak również dostawę papierosów. W dniu (...)r. do Ł., w celu realizacji w/w ustaleń wyjechał zarówno J. W. (posiadający wówczas tel. (...)), jak i W. K. (posiadający tel. (...)), z tym że poruszali się dwoma samochodami. Dokonali przewozu papierosów w ilości około 700 pakietów, które rozdzielili pomiędzy wskazanych nabywców, w zamian otrzymując spirytus. (rozmowy telefoniczne utrwalone w ramach kontroli operacyjnej o krypt. (...), kom. 2/23/13; analiza kryminalna, k. 2592 – 2596)

W dniu (...) r. J. W. i W. K. uzgodnili telefonicznie, że drugi z wymienionych nabędzie „od W.” papierosy, które wywożą następnie w rejon Ł.. Następnego dnia W. K. wyjechał w okolice O., gdzie nabył papierosy, o czym poinformował J. W.. Ten z kolei w rozmowie z mężczyznami określanymi jako (...) i (...) zaoferował im nabycie „siedmiu metrów” papierosów, z uwzględnieniem wzięcia w rozliczeniu spirytusu w ilości 300 l. W. K. ostatecznie powiadomił J. W., że ma „pięćset szefa pół na pół” (tj. papierosów marki P. w dwóch kolorach i „sto pięćdziesiąt festiwa też pół na pół” (tj. papierosów marki F.). Cenę J. W. uzgodnił na 5 zł. (komunikat 4/23/13 rozmowy z dnia (...) r.) W tym celu obaj oskarżeni udali się do Ł. w dniu (...) r. samochodem V. (...) z nr rej. (...), przewożąc 650 pakietów papierosów, które zbyli, uzyskując w zamian pieniądze w kwocie 29.000 zł. oraz 300 l. odkażonego spirytusu. W drodze powrotnej zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji oraz Wydziału Zwalczania Przeszłości Izby Celnej w Ł.. Wskazane pieniądze, uzyskane z przestępstwa, posiadał przy sobie w chwili zatrzymania W. K., ponieważ tuż przed zatrzymaniem przekazał mu je J. W., chcąc umożliwić mu ucieczkę z nimi (rozmowa telefoniczna J. W. utrwalona w ramach kontroli o krypt. (...), k. 2619 o.), jednak obaj zostali zatrzymani.

W momencie zatrzymania pojazdem kierował J. W., wobec którego zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. o sygn. akt (...) orzeczony był prawomocnie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w okresie od (...) r. Za spowodowane w tym samym przestępstwo z art. 244 k.k. J. W. został następnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia (...)r. (Sygn. akt (...)) na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i grzywnę. Ustalono, że tablice rejestracyjne samochodu którym poruszali się oskarżeni w dniu (...) r. pochodzą od innego pojazdu i zostały wydane dla osoby obecnie już nieżyjącej. Nadmienić należy, że W. K. był wówczas poszukiwany listem gończym do sprawy Sygn. akt (...) Sądu Rejonowego w M. i został osadzony do odbycia kary, zaś J. W. zwolniono po wykonaniu czynności.

(protokół zatrzymania, k. 2010, przeszukania i oględzin, k. 2012, k. 2013 – 2018, odpis wyroku, k. 3180, analiza kryminalna, k. 2596 – 2600 o.)

Oskarżony W. K. przed sądem nie przyznał się do kierowania i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, jak również do handlu spirytusem. Przyznał się zaś do przewożenia wyrobów tytoniowych pochodzących z przemytu w zarzuconej mu ilości. Wyjaśnił, że poza J. W. pozostałych oskarżonych nigdy wcześniej nie widział. Z J. W. współdziałał jedynie na zasadzie koleżeństwa, okazjonalnie, żadnych poleceń mu nie wydawał.

W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do dokonywania handlu papierosami bez akcyzy, które kupował min. od mężczyzny o imieniu W., pochodzącego z O., jak również w S. a następnie sprzedawał na terenie Polski zachodniej – sam, albo wspólnie z J. W.. Kiedy nie miał zbytu, to kontaktował się z J. W., który miał sobie wyłącznie znanych odbiorców w Ł. i A.; jechał tam z nim od 6 do 10 razy samochodem V. (...), w którym J. W. zmieniał tablice rejestracyjne. Wozili tam od 300 do 500 pakietów papierosów po 10 paczek w każdym. Wyjaśnił, że sprzedawali im jedynie papierosy z rosyjską akcyzą i nie zajmował się handlem papierosami wytwarzanymi w Polsce. Podał, że działał jedynie z J. W. i nie zna osób o nazwiskach N. i Ś., nie miał nawet do nich numerów telefonów, gdyż J. W. bardzo strzegł swoich odbiorców. Wyjaśnił nadto, że w jego obecności J. W. ze dwa razy przewoził spirytus w ilości około 300 litrów, ale on sam sprzeciwiał się temu. W chwili zatrzymania również miał spirytus 300 l. i to był jedynie spirytus J. W., gdyż ten miał swoich odbiorców. Podał, że w rozmowach telefonicznych z J. W. używali umówionych haseł, min. „niebieskie” i „czerwone” oznaczały papierosy V. w odpowiedniej odmianie, „szef” i „Tusk” papierosy marki P., „żółte” – papierosy J. L., „festiwal” – papierosy (...), a „sprite”, „woda” i „miód” to określenia na spirytus. Nadto wyjaśnił, że kiedy sprzedawali papierosy on zarabiał 2,50 zł. na paczce a J. W. 1 zł. (wyjaśnienia, k. 1895 o. – 1896)

Będąc uprzednio przesłuchiwany w związku z zatrzymaniem w dniu (...) r. wyjaśnił, że był jedynie przypadkowo obecny w pojeździe z J. W., albowiem tego dnia udał się z nim do P. aby odwiedzić matkę i siostrę. Żadnego ładunku nie przewozili. J. W. pojechał załatwić swoje sprawy a on czekał na jego powrót, po czym ponownie się z nim zabrał. Podał, że zabezpieczone przy nim pieniądze w kwocie 29.000 zł. należą do niego i pochodzą z oszczędności; stale nosi je przy sobie. Nie zwrócił uwagi na ładunek przewożony z tyłu samochodu przed ich zatrzymaniem. (wyjaśnienia, k. 2025) W tej ostatniej kwestii wyjaśnienia następnie częściowo zmienił, oświadczając że domyślał się się, że w samochodzie może być przewożony alkohol, ale nie interesował się tym, gdyż to nie był jego towar (wyjaśnienia, k. 2165 o. – 2166).

Oskarżony J. W. na rozprawie przyznał się jedynie do przewożenia 300 l. spirytusu w dniu (...) r., w pozostałym zakresie zaprzeczył zarzutom. Podał w szczególności, że nie naruszał zakazu prowadzenia pojazdów, poza przypadkiem zatrzymania go w tym dniu, za co już został osobno skazany. Wyjaśnił, że nie brał udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, ani nią nie kierował; nic mu w ogóle nie wiadomo na temat przewozu papierosów (wyjaśnienia, k. 2948 o. – 2949 o.).

W postępowaniu przygotowawczym przyznał się w analogicznym zakresie, wyjaśniając, że W. K. wcale nie zna i widział w dniu zatrzymania pierwszy raz. Alkohol kupił zaś w Ł. na bazarze na własny użytek. W pozostałym zakresie w toku przesłuchań nie przyznał się (wyjaśnienia, k. 2032, k. 1835, 1846, 2054, 2147, 2184).

Oskarżony M. Ś. nie przyznał się i odmówił składania wyjaśnień, jak również odpowiedzi na pytania. Podał jedynie, że nie zna W. K., ani T. N. i nie utrzymywał z nimi kontaktów. W postępowaniu przygotowawczym podał natomiast, że od dawna zna J. W. i potwierdził, że utrzymywał z nim z różną częstotliwością kontakty telefoniczne z nr (...), który ma od 3-4 lat; omawiali wówczas tematy towarzyskie, zaprzeczył jednak równocześnie, aby kupował od niego wyroby tytoniowe. (wyjaśnienia, k. 2949 o. – 2950, k. 1790 o. – 1791)

Oskarżony T. N. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania. Podał tylko, że oskarżonego W. K. nie zna, przez telefon z nim nie rozmawiał i nikt ze współoskarżonych poleceń mu nie wydawał. (wyjaśnienia, k. 2950 – 2950 o., k. 1799 o.)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w toku postępowania i przedstawiony sądowi materiał dowodowy w części potwierdza zasadność zarzutów postawionych oskarżonym, co w szczególności odnieść należy do zarzutów związanych z handlem wyrobami akcyzowymi.

Brak jest natomiast podstaw do przypisania oskarżonym działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. W konsekwencji, w zakresie, w jakim oskarżeni nie przyznali się do brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej wyjaśnienia ich zasługiwały na podzielenie. Stwierdzenie istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i przynależności do niej oskarżonych określonych osób wymaga ustaleń zgodnych z kryteriami ukształtowanymi i wielokrotnie dotychczas przywoływanymi w orzecznictwie. Nie budzi wątpliwości pogląd, że zorganizowana grupa to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu zorganizowania tkwią warunki przedstawionej rzeczywistej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełnienia przestępstw, wyszukiwanie miejsc do przechowywania łupu, rozprowadzenie go, podział ról, skoordynowany sposób działania i powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami (vide min. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 lutego 2015 r., Sygn. akt II AKa 266/14).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić natomiast należy, że zgromadzone dowody istotnie wskazują na bliskie współdziałanie oskarżonych W. K. i J. W. w ramach porozumienia i ustalonego podziału ról, w zakresie skupu i zbywania wyrobów akcyzowych, jak również współdziałanie J. W. z T. N. i M. Ś., którzy byli jedynie odbiorcami (co trzeba podkreślić: jednymi z wielu ustalonych odbiorców) wyrobów akcyzowych, jakkolwiek istotniejszymi z nich. Brak jest jednakże podstaw do zaprzeczenia prawdziwości wyjaśnień W. K., że tych współoskarżonych w ogóle nie znał, jak i wyjaśnień wymienionych, że oni z kolei nie znali się z W. K., ani nie wchodzili w skład żadnej grupy zorganizowanej. Utrzymywali oni bowiem kontakty jedynie z J. W. i to wyłącznie w zakresie dotyczącym uzgadniania dostaw dla siebie. Nic nie wskazuje na związki pomiędzy T. N. a M. Ś., ani jakkolwiek współpracę wymienionych między sobą.

Wprawdzie oczywistym jest, że nie wszyscy uczestnicy zorganizowanej grupy przestępczej muszą znać się wzajemnie, ale każdy z nich musi mieć świadomość istnienia takiej grupy i własnej do niej przynależności. Nie przedstawiono natomiast dowodów, aby T. N. i M. Ś. utrzymywali przestępcze związki z innymi osobami poza J. W. i obejmowali swoją świadomością fakt uczestniczenia w jakiejś grupie zorganizowanej, będąc częścią jej struktury i dążąc w ten sposób do wspólnego popełniania przestępstw.

Wskazać należy, że utrwalone rozmowy telefoniczne pomiędzy T. N. a J. W., jakkolwiek niewątpliwie w ocenie sądu dowodzące zaistnienia wielokrotnych transakcji wyrobami akcyzowymi, nie wskazują aby utrzymywali relacje charakterystyczne dla członków zorganizowanej grupy przestępczej. Co więcej, T. N. niekiedy musiał nawet wyjaśniać J. W., kim jest aby kontynuować rozmowę na temat zamówienia (rozmowa z dnia (...) r., kom. 36/6/13; rozmowa z dnia (...) r., kom. 31/19/13). Rozmowy te w zasadzie ograniczone są jedynie do sprecyzowania zakresu zamówień i miejsca ich dostarczenia. Podobnie rzecz się ma w przypadku oskarżonego M. Ś..

Nie sposób także ustalić, że związki pomiędzy oskarżonym J. W. a nieustalonymi osobami z okolic Ł. przybrały postać udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Z treści zarzutów postawionych J. W. i W. K. nie wynika zresztą jasno, czy osoby te miałyby być członkami tej samej grupy i działać pod kierownictwem W. K. a następnie (po jego zatrzymaniu) J. W.. Nic na to jednak w ocenie sądu dostatecznie nie wskazuje. Zwrócić należy uwagę, że z treści utrwalonych rozmów telefonicznych wynika, że osoby te przynajmniej częściowo nie znały się wzajemnie a ich interesy były sprzeczne (czego przykładem są rozmowy z dnia (...) r. między J. W. a (...), w której rozmówca ma wyraźne pretensje do oskarżonego, że niepotrzebnie włączył kolejną osobę do podziału dostawy papierosów („...J. jakiegoś dołączyłeś jeszcze...”, zapis, k. 2594 o.), jak również między J. W. a (...) (k. 2593). Tym bardziej brak jest podstaw do przypisania W. K., aby kiedykolwiek kierował zorganizowaną grupą obejmującą te osoby, gdyż brak dowodów nawet na połączenia telefoniczne między nimi a każdorazowo kontaktował się z nimi jedynie J. W., co wynika jednoznacznie

z ustaleń dokonanych w ramach analizy kryminalnej połączeń i logowań. Oskarżony W. K. wyjaśnił, że osób tych nigdy nie poznał a J. W. ukrywał przed nim ich dokładne miejsce zamieszkania (prowadzenia nielegalnej działalności).

W ocenie sądu istniejące dowody wskazują co najwyżej na względnie stałe przestępcze współdziałanie pomiędzy nieustalonymi odbiorcami z rejonu Ł. a oskarżonymi J. W. i W. K., nie mogą jednak upoważnić do sformułowania tezy o ich uczestnictwie w jednej grupie przestępczej, jak również stwierdzenia, że któryś z tych dwóch oskarżonych nią kierował.

Nie sposób w konsekwencji ustalić, aby po zatrzymaniu oskarżonego W. K. w dniu (...) r. oskarżony J. W. przejął kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą.

W ocenie sądu nie może być natomiast wątpliwości, że oskarżeni, co zwłaszcza odnosi się do W. K. i J. W. dopuścili się popełnienia zarzuconych im przestępstw związanych z handlem wyrobami akcyzowymi. W tym zakresie sąd dał w części wiarę wyjaśnieniom W. K., w tym również pochodzącym z postępowania przygotowawczego, w których jednoznacznie przyznał się do prowadzenia takiego handlu i przedstawił sposób działania swój, jak również współoskarżonego J. W.. Wskazał, że wyroby akcyzowe skupował z O. od osoby o imieniu W., co zgodne jest z treścią utrwalonych rozmów telefonicznych, w których oskarżeni mówią o zakupie papierosów „od W.” (rozmowa z dnia (...) r., kom. 3/23/134), po czym kontaktował się z J. W., który miał umówionych nabywców w Ł. i A. i tam przewoził wyroby akcyzowe. Wskazał, że osobiście był tam z J. W. od 6 do 10 razy i każdorazowo przewożili od 300 do 500 pakietów papierosów. Przyznał się ostatecznie do ilości zarzuconej mu aktem oskarżenia, tj. ponad 1.800 pakietów papierosów. Okoliczności te znajdują jednoznaczne potwierdzenie w treści utrwalonych rozmów telefonicznych w ramach kontroli operacyjnej o kryp. (...) (kontrola zarządzana, przedłużana i rozszerzana wobec J. W. postanowieniami SO wO. o sygn. (...), w zakresie telefonów o nr (...), (...), (...), (...), którymi posługiwał się J. W.; w sprawie (...) SO wO. wyraził zgodę na wykorzystanie w postępowaniu karnym dowodów popełnienia przestępstw uzyskanych w toku kontroli operacyjnej odnośnie oskarżonego W. K., posługującego się tel. o nr (...), (...), (...)).

Rozmowy te – prowadzone między W. K. a J. W., jak również innymi osobami - wskazują na ich ściśle współdziałanie w zakresie nabywania i zbywania wyrobów akcyzowych i organizowania ich wywozu dla nieustalonych odbiorców. Rozmowy te prowadzone były w części specyficznym slangiem, z wykorzystaniem określeń mających utrudnić ich zrozumienie i wykorzystanie, niemniej ich wymowa jest w ocenie sądu zupełnie jednoznaczna. W najmniejszym stopniu nie sposób uznać za wiarygodne podnoszonych sugestii, aby przedmiotem tychże rozmów miałyby być towary inne niż wyroby akcyzowe, jak np. drewno; byłaby to interpretacja wprost absurdalna. Część z tych pojęć wytłumaczył zresztą w wyjaśnieniach W. K., część jest zaś powszechnie zrozumiała i często wykorzystywana w środowisku handlarzy wyrobami akcyzowymi (np. „pizza”, „piórnik”, „metr”).

Wskazać należy, że żaden z oskarżonych w najmniejszym nawet stopniu nie zaprzeczył, że utrwalone w toku postępowania rozmowy faktycznie prowadził, jedynie M. Ś. wskazał, że rozmowy te w jego przypadku miały charakter towarzyski, co niestety w żadnym stopniu nie znajduje potwierdzenia w ich treści.

Treść tych rozmów rozpatrywać należy w powiązaniu z logowaniami telefonów komórkowych, przedstawionymi w obszernej analizie kryminalnej sporządzonej na potrzeby postępowania przygotowawczego (k. 2582 i nast.), którą sąd podzielił i uznał za rzetelną. Analiza ta pozwala na ustalenie przemieszczania się użytkowników telefonów komórkowych objętych kontrolą operacyjną z równoczesnym prześledzeniem nawiązywanych przez nich połączeń telefonicznych. Pozwala to w konsekwencji na zrozumienie kontekstu utrwalonych rozmów oskarżonych i innych osób. W zasadniczym wręcz stopniu potwierdza to ustalenia, że oskarżony W. K. zajmował się nabywaniem wyrobów akcyzowych, po które wyjeżdżał min. w okolice E. i G. a następnie wspólnie z J. W. dokonywali wywozu ich w okolice Ł.. W toku takich wyjazdów J. W. nawiązywał kontakty telefoniczne z odbiorcami określanymi jako (...), (...), (...) a treść ich rozmów wskazuje, że przedmiotem transportów były wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek, pochodzące – jak to określano - „z kreski” (czyli z przemytu przez granicę), pozbawione wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy. W rozmowie z dnia (...) r. J. W. z mężczyzną o imieniu (...) (kom. 4/23/13) padają nawet szydercze odpowiedzi na pytanie rozmówcy, czy papierosy są z akcyzą („...tak, z akcyzą k..., jak se nakleisz...”). Analiza

logowań telefonów pozwala na stwierdzenie, że w okresie od (...) r. J. W. przemieszczał się po trasie w kierunku (...) razy a W. K. co najmniej 9 razy, przy czym w zasadniczej większości przypadków czynił to w tym samym czasie co J. W., co pozwala na wniosek, że jechali razem, względnie dwoma samochodami.

W świetle powyższego materiału dowodowego wyjaśnienia W. K. są co do istoty wiarygodne, jakkolwiek w ocenie sądu nie wyjaśnił on szczerze i w pełnym zakresie swojego udziału w zarzucanym przestępstwie, wykazując tendencje do minimalizowania własnej i J. W. działalności. Nie ma jednak zupełnie żadnych podstaw do przyjęcia, aby miał pomawiać J. W. bezpodstawnie o udział w wymienionych zachowaniach. Jak wynika z treści utrwalonych rozmów pozostawali oni od dawna w zażyłych i raczej równorzędnych relacjach na tle swojej nielegalnej działalności i nic nie wskazuje aby byli w konflikcie. W. K. nie dążył również do przerzucania odpowiedzialności na współoskarżonego a obciążył się sam, wskazując przy tym że działali razem z J. W.. W ocenie sądu zarzucona oskarżonemu W. K. ilość papierosów, będących przedmiotem ustalonych zachowań i do której się przyznał, ma charakter zupełnie minimalny a była najprawdopodobniej dalece większa. Jak sam wyjaśnił, do Ł. wyjeżdżał ok. 6 – 10 razy (z logowań telefonu wynika, że co najmniej 9 razy), przewożąc 300 – 500 pakietów. Ilość ta mogła być jednak większa, gdyż jedynie w dniu (...) r. przewieźli z J. W. 650 pakietów, co przekonująco wynika zarówno z utrwalonych rozmów telefonicznych jak i innych okoliczności (min. faktu zabezpieczenia pieniędzy w kwocie 29.000 zł., stanowiących w przybliżeniu równowartość 6500 paczek po ok. 5 zł., pomniejszoną o 300 l. spirytusu, nabytego najprawdopodobniej po 6 zł. za litr).

Nie sposób dać wiary W. K., że nie miał związku z nielegalnym spirytem, skoro w dniu (...) r. został zatrzymany w czasie jego przewozu. Z pewnością działał w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu z J. W., nawet jeśli by dać wiarę, że zbyciem tego alkoholu miał się później zająć wyłącznie ten oskarżony, dla siebie jedynie znanych odbiorców. Z wyjaśnień W. K. wynika nadto, że podobne przewozy spirytusu miały miejsce wcześniej, co najmniej dwa razy po ok. 300 l., a wydaje się w świetle zasad doświadczenia życiowego niewiarygodne, aby W. K. miał przeciwko temu oponować, gdyż współdziałanie oskarżonych wskazuje, że w pełni to akceptował. Wystarczy wskazać, że jedynie z rozmowy telefonicznej z dnia (...) r. (kom. 2/23/13) wynika, że J. W. zamówił u mężczyzny z Ł. dostawę „sześciu metrów nektaru”, to jest 600 l. spirytusu. W kontekście tego uzasadniony wydaje się wniosek, że przypisana oskarżonym ilość nielegalnego alkoholu ma również charakter minimalny a w istocie była zapewne znacznie większa.

W kontekście wyjaśnień W. K. złożonych na rozprawie i w postępowaniu przygotowawczym w dniu (...) r. oczywiście niewiarygodne są pozostałe jego wyjaśnienia, w których utrzymywał, że w dniu zatrzymania wyjechał do Ł. w celu prywatnym, zabierając się przypadkiem z J. W. i oczekiwał później na jego powrót. Z zapisów utrwalonych rozmów wynika jednak, że krótko przed zatrzymaniem W. K. faktycznie oczekiwał na przyjazd J. W., co może wskazywać na prawdziwość wyjaśnień, że J. W. nigdy nie poznał go z odbiorcami z Ł., wysadzał go wcześniej i dalej jechał do nich sam.

W ocenie sądu niewiarygodne są wyjaśnienia J. W. w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu zachowań, zwłaszcza handlu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony ten przyznał się jedynie do przewożenia spirytusu, który bezpośrednio przy nim zatrzymano. Z materiału dowodowego, w szczególności utrwalonych rozmów telefonicznych wynika, że zajmował się na znaczną skalę handlem wyrobami akcyzowymi i w tym zakresie utrzymywał kontakty zarówno z W. K., jak i innymi osobami, w tym odbiorcami/dostawcami z okolic Ł., jak i szeregiem osób, jedynie w części zidentyfikowanych do tożsamości, którzy kupowali od niego wyroby akcyzowe na terenie K. i okolic. W ocenie sądu treść tych rozmów wręcz bezspornie i w oczywistym stopniu dowodzi prowadzenia wskazanej działalności. Z analizy logowań używanych telefonów komórkowych wynika nadto, że wielokrotnie przemieszczał się w okresie inkryminowanym w okolice Ł. i A., co pozostaje w związku z wyjaśnieniami W. K., że wyjeżdżali tam razem a nadto wskazuje, że oskarżony J. W. jeździł tam wiele raz sam. Uwzględniając nawiązywane przy tej okazji kontakty telefoniczne z mężczyznami o imionach (...), (...) i (...) stwierdzić należy, że wyjazdy powyższe miały każdorazowo związek z działalnością przestępczą i służyły przewozom wyrobów akcyzowych. W ocenie sądu jedynie ustalenie w sposób kategoriowy ilości zbytych i nabytych papierosów napotyka zasadnicze trudności. Ilości ustalone w toku postępowania przygotowawczego oszacowano jedynie na zasadzie prawdopodobieństwa, według treści rozmów telefonicznych prowadzonych między J. W. a W. K. i osobami z okolic Ł.. O ile rozmowy te - jak wskazano - bezspornie dowodzą organizowania i przeprowadzania takich transakcji, to w zakresie ilości mają często charakter niejasny, ogólnikowy a rozmówcy celowo posługują się językiem utrudniającym zrozumienie i

dowodowe wykorzystanie rozmów. W ocenie sądu ilość papierosów zarzucona oskarżonemu J. W. nie wynika w sposób jednoznaczny, umożliwiając kategorię wykluczenia błędu z przedstawionych przez oskarżyciela publicznych dowodów. Natomiast w kontekście wyjaśnień W. K., który przyznał się do zarzuconej mu ilości, przekraczającej 18.000 paczek i podał, że działał wspólnie i w porozumieniu z J. W. uzasadnione jest przyjęcie również co do J. W. analogicznej ilości wyrobów akcyzowych, jako ilości wprawdzie minimalnej, ale bez najmniejszej wątpliwości wynikającej ze zgromadzonego materiału procesowego. Nie stanowi to wszakże przeszkody do stwierdzenia, że najprawdopodobniej ilość ta była jeszcze dalece większa, ale wątpliwości w tym zakresie sąd postanowił rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Natomiast w zakresie odnoszącym się do spirytusu zgromadzone dowody, w tym wyjaśnienia W. K., treść utrwalonych rozmów telefonicznych, jak i wyniki przeszukania dokonanego w dniu (...) r. wskazują wiarygodnie, że oskarżony J. W. dopuścił się zarzucanych mu zachowań polegających na przyjęciu w celu dalszej odsprzedaży nie mniej niż 900 l. W tym też zakresie jako nie budzącą wątpliwości ocenił sąd ekspertyzę z zakresu badań próbek cieczy zabezpieczonej w dniu (...) r. podczas zatrzymania oskarżonych. Wynika z niej, że stanowią alkohol etylowy nieskażony, klasyfikowany do podpozycji (...) Wspólnej Taryfy Celnej. Alkohol ten mógł zostać uzyskany w drodze odkażenia alkoholu skażonego (k. 2128- 2129).

Fakt, że oskarżony J. W. zajmował się handlem papierosami potwierdził również świadek S. J., który przyznał, że zamawiał u niego papierosy (...), które oskarżony dostarczył mu na stację paliw w K.. Pozostaje to w zgodności z analizą połączeń między telefonami oskarżonego J. W. a M. J. (k.2616).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych T. N. i M. Ś., w zakresie w jakim zaprzeczyli dopuszczeniu się zarzucanych im przestępstw wielokrotnego nabywania od J. W. w celu dalszego wprowadzenia do obrotu wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, gdyż zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy w postaci utrwalonych rozmów telefonicznych wskazuje, że obaj zajmowali się dystrybucją takich wyrobów i w tym celu wielokrotnie zamawiali u współoskarżonego dostawy. W ocenie sądu określone w postępowaniu przygotowawczym ilości papierosów będące przedmiotem przestępstw znajdują odzwierciedlenie w treści rozmów. Ich charakter wyklucza zupełnie, aby dotyczyły transakcji innego rodzaju, mających charakter zgodny z prawem. Z pewnością nie mają również charakteru rozmów prywatnych, czy towarzyskich. Prowadzone były z użyciem charakterystycznej terminologii handlarzy papierosami i w sposób wskazujący na starania o zachowanie konspiracji. Dotyczą zamówień towaru, dostaw i wzajemnych rozliczeń.

Jak wynika z analizy połączeń zarówno T. N., jak i M. Ś. utrzymywali systematyczny kontakt z J. W. (w okresie od (...) r. odpowiednio ponad 200 i niemal 100 połączeń telefonicznych, k. 2616)

Postanowieniami z dnia (...) r. (sygn. akt (...) SO w O. wyraził zgodę na wykorzystanie w postępowaniu karnym przeciwko M. Ś. i T. N. dowodów uzyskanych w toku rozpracowania operacyjnego o kryp. (...) stosowanego wobec J. W.. (k. 1360, k. 1364)

Zwrócić należy uwagę, że w rozmowach prowadzonych przez T. N. przewija się wiele razy wątek dostarczania wyrobów akcyzowych „do tatki”, „do ojca” a nawet w jednej z nich T. N. konkretnie instruuje J. W., że ma podjechać na ul. (...), gdzie ma wyjść do niego ojciec. Wynika z nich również, że ojciec oskarżonego w jego imieniu rozliczał się z J. W. za dostarczone papierosy (kom. 16/19/13, rozmowa z dnia (...) r.). W tym kontekście zawarte w zeznaniach zapewnienia E. N. o braku jakichkolwiek związków zarówno jego samego, jak i syna z zarzucanym mu procederem (k. 2974 – 2976) nie wydają się niestety w najmniejszym stopniu wiarygodne.

W ocenie sądu brak jest możliwości dowodowych, aby zakwestionować wyjaśnienia J. W. w zakresie zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt V a/o, polegającego na dopuszczeniu się w warunkach czynu ciągłego wielokrotnego prowadzenia pojazdów mechanicznych wbrew orzeczonemu wobec niego zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sprawie Sygn. akt (...) Sądu Rejonowego w K..

Opis czynu zawarty w akcie oskarżenia charakteryzuje się przede wszystkim brakiem niezbędnego skonkretyzowania, co do miejsca i czasu jego popełnienia, czyniąc niemożliwym precyzyjne ustalenie, które dokładnie zachowania oskarżonego wchodzi w jego zakres. Można jedynie przypuszczać, iż zarzut jest prostą konsekwencją stwierdzenia w postępowaniu przygotowawczym, że telefon oskarżonego zmieniał lokalizację w okresie inkryminowanym w taki sposób, że z opracowanej analizy logowań wynika, że J. W. zapewne przemieszczał się 34 krotnie w okolice Ł.. O ile fakt ten jest raczej niepodważalny, to nie dowodzi równocześnie, że oskarżony za każdym razem naruszał orzeczony wobec niego zakaz, chociażby z tego powodu, że nie wiadomo, czy kierował wówczas samochodem. Gdy jechał razem z W. K., również ten oskarżony mógł prowadzić a w innych przypadkach nie sposób wykluczyć obecności innej jeszcze osoby w charakterze kierowcy. Taką rolę niekiedy odgrywał bezspornie P. K., co wynika zarówno z jego zeznań, jak i treści utrwalonych rozmów.

Wprawdzie z treści tychże rozmów można by samoistnie wywnioskować, że J. W. osobiście również prowadził samochód (np. rozmowa z (...) r. - J. W. rozmawia z kobietą, że jeździ „bez papierów”, k. 1163, t VI; rozmowa z (...), k. 1289 o., J. W. mówi, że jest w Z. i coś mu się stało z samochodem, nakłania (...) żeby do niego przyjechał), wskazać jednak należy, że czyn z art. 244 k.k. nie należy do katalogu przestępstw, wobec którego dopuszczalna jest kontrola operacyjna a tym samym nie można zastosować względem niego materiałów uzyskanych w efekcie tejże kontroli (wyrok Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2013 r., Sygn. akt II KK 130/13). Nie ulega zaś wątpliwości, że nie ma żadnych innych dowodów wskazujących na dopuszczenie się przez J. W. omawianego przestępstwa. W zakresie odnoszącym się zaś do zatrzymania go w dniu (...) r. został natomiast skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia (...)r., Sygn. akt (...) (k. 3180). W rezultacie oskarżonego należało od wskazanego przestępstwa uniewinnić.

Natomiast w zakresie odnoszącym się do wyżej opisanych zachowań oskarżonych J. W., W. K., T. N. i M. Ś. sąd uznał, że wina oskarżonych nie budzi wątpliwości. Oskarżonego W. K. w ramach zarzuconego mu w pkt 2. czynu sąd uznał za winnego tego, że w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i w innych miejscach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w ramach z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wielokrotnie nabywał, przewoził, jak również pomagał w ukryciu i zbywał w celu dalszego wprowadzenia do obrotu wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 k.k.s. w postaci spirytusu w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 41.514 zł. oraz wyrobów tytoniowych nieoznaczonych znakami skarbowymi akcyzy, sprowadzonych z zagranicy bez ich przedstawienia organowi celnemu, jak również wytworzonych na terenie Polski w ilości nie mniejszej niż 18.140 paczek, narażając w ten sposób na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 254.517,00 zł., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po uiszczeniu 120 stawek dziennych grzywny, orzeczonej za popełnienie umyślnego przestępstwa skarbowego tego samego rodzaju, czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 4 k.k.s. Wskazać należy, że oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem w sprawie VII Ks 1/09 Sądu Rejonowego w Łomży (k. 1481) na karę 520 stawek dziennych grzywny po 43 zł. W dniu 05 marca 2012 r. wykonano wobec niego karę grzywny, zatem odpowiada w warunkach nadzwyczajnego obostrzenia kary określonego w art. 37 § 1 pkt 4 k.k.s.

Oskarżonego J. W. w ramach zarzuconego mu w pkt 4. aktu oskarżenia czynu sąd uznał za winnego tego, że w okresie od (...) r. na terenie województwa (...), (...) i w innych miejscach, działając do dnia (...) r. wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), a ponadto z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w ramach z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wielokrotnie nabywał, przewoził, jak również pomagał w ukryciu i zbywał w celu dalszego wprowadzenia do obrotu wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 § 1 k.k.s. w postaci spirytusu w ilości łącznej nie mniejszej niż 900 litrów, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 41.514 zł. oraz wyrobów tytoniowych nieoznaczonych znakami skarbowymi akcyzy, sprowadzonych z zagranicy bez ich przedstawienia organowi celnemu, jak również wytworzonych na terenie Polski w ilości nie mniejszej niż 18.140 paczek, narażając w ten sposób na uszczuplenie należności publicznoprawnej

postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 254.517 zł., czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

W ocenie sądu nie może budzić wątpliwości, że obaj oskarżeni uczynili sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, o czym świadczy zarówno ich uprzednia karalność za czyny analogiczne, jak i ustalony w przedmiotowej sprawie sposób działania, systematyczny i obliczony na osiąganie regularnego dochodu w długim okresie czasu. Przekonująco wskazał na to zresztą J. W. w rozmowie z dnia (...) (k. 2623 o.) „...ja ci powiem, że W. cwany i ja też jestem i my robimy w tym zawodzie dwadzieścia lat...”. Obaj oskarżeni w ocenie sądu utrzymują się z popełniania przestępstw skarbowych, nie mając innych istotnych źródeł dochodu.

Oskarżonego M. Ś. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt 7 aktu oskarżenia, który należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., zaś oskarżonego T. N. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt 9, który również zakwalifikował jako przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

W konsekwencji wymierzono oskarżonym kary, jak w części dyspozytywnej wyroku, mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw, który zwłaszcza co do oskarżonych W. K. i J. W. jest znaczny, na co wskazuje zakres uszczuplenia należności Skarbu Państwa. Uwzględnić należało co do nich również wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa podobne, którą obaj ci oskarżeni w przekonaniu sądu całkowicie lekceważą i w żadnym stopniu nie skłoniła ich ona do zmiany sposobu życia. Przemawia to za orzeczeniem wobec nich kar odpowiednio surowych, które spełnić mogą cele wychowawcze i zapobiegawcze. Jako okoliczność łagodzącą przyjął sąd co do W. K. złożenie przez niego wyjaśnień przyczyniających się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, wyjaśnienia te jednak nie mogą być uznane za pełne i całkowicie prawdomówne.

Na dzień orzekania karany uprzednio był, również za przestępstwo podobne, oskarżony T. N.. Oskarżony M. Ś. nie był zaś karany sądownie, co uwzględniono na jego korzyść.

Na podstawie art. 32 § 1, 2 i 3 k.k.s. sąd orzekł względem oskarżonych W. K. i J. W. solidarnie środek karny ściągnięcia równowartości przepadku przedmiotów w wysokości 94.300 zł; wobec M. Ś. orzeka tenże środek w wysokości 5.350 zł., zaś wobec T. N. w wysokości 62.500 zł; Określenie równowartości przepadku przedmiotów w pieniądzu winno być dokonane po cenach rynkowych. Dopuszczalne jest określenie równowartości pieniężnej w przybliżeniu, jeżeli nie istnieje możliwość precyzyjnego podania kwoty pieniężnej (art. 32 § 2 k.k.s.). Sąd określił w tym względzie równowartość przyjmując przypisaną ilość papierosów i szacunkową wartość jednej paczki na 5 zł. a co do 600 l. spirytusu wartość szacunkową 6 zł. za litr. Ceny te są wartościami wynikającymi z ustaleń postępowania i dotyczą wyrobów nielegalnego pochodzenia w realiach dokonywania obrotu nimi przez oskarżonych. Takie wyroby podlegałyby rzeczywistemu przepadkowi, gdyby nie zostały usunięte lub zbyte. Uwzględnić należało nadto orzeczony przepadek trzystu litrów zabezpieczonych w charakterze dowodu rzeczowego.

Należność publicznoprawna wygasa z chwilą orzeczenia przepadku lub ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku (art. 15 § 2 k.k.s.).

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu J. W. okres zatrzymania w dniu (...) r. oraz okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia (...) r.;

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2015.615) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 1080 zł. (powiększoną o należny podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony oskarżonego W. K. z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.